

FESTES PATRONALS

ALFARA DEL PATRIARCA

1995

SALUTACIÓ

Con tots els anys, a mijan de juliol, comencem a observar els símptomes de que les festes s'apropen. La banda assaja insistentment les partitures de la música de cercaviles i trasllats, els clavaris i clavariesses reparteixen els ciris de les processons, ja es veuen algunes camises amb les insignies dels festeros i de les penyes. Pero la processó, con diuen, va per dins: es compten i recompten els diners per als trons, per a l'espectacle nocturn. Les il·lusions van prenint cos en forma de contracte per tal d'ofrir la millor festa.

Per aixó, el meu primer pensament es de gratitud a tots els festeros, clavaries i associacions per l'esforç que al llarg de l'any han dedicat a les festes d'Agost.

Després pense en el poble, en la gent d'Alfara que, en fer festa als seus sants patrons, fa memòria també de les seues arrels alhora que proclama la seu voluntat de convivència, de viure com a poble. Un poble que, unit, fa festa i, unit, treballa cada dia pel seu futur.

Finalment pense en tots aquells que ens visiten per les festes i als que acollim con sabem fer per tal de fer-los sentir con en casa pròpia.

A tots em plau, en nom de la Corporació, de convidar-los a les Festes Patronals de 1995. ¡Que siguin un motiu de convivència i participació de tots!

ENRIC M. CUÑAT
Alcalde d'Alfara del Patriarca

REFLEXIONES SOBRE LA VIDA

La vida no es una propiedad nuestra; al hombre se le ha puesto como dueño de la Creación pero como servidor de la vida, regalo de Dios que se le ofrece como tarea a realizar. Si soy capaz de ofrecerle algo a la vida, ella me abrirá los brazos; mientras que si pretendo dominarla será ella quien me venza.

El hombre se encuentra en un mundo que no hizo, con una sociedad que está ahí, con un cuerpo que no puede cambiar, con unos instintos que tiene que orientar, y todo esto sin quererlo ni pedirlo.

Ante este regalo de la vida, el hombre puede recibirla con gozo, festejarla, aportando la suya o soportando un vivir resignada y cansinamente. Debemos encontrar los motivos por los que valga la pena vivir o podemos renunciar a hacernos preguntas: «Come y calla.», «Dame pan y llámame tonto.», «No importan las ideas, sólo cuentan los resultados, la eficacia, la rentabilidad».

Se puede efectivamente optar por la eficacia como valor supremo a considerar, aunque por ese camino no se tarda en llegar al aburrimiento que nos incapacita para vivir la fiesta como contemplación de la obra realizada, para la acción de gracias, para la esperanza en un futuro mejor. Lo peor es que se educa a los más jóvenes también así por lo que empiezan a preguntarse descorazonados «¿Esto es la vida?».

La legítima preocupación de antaño por lograr una cierta comodidad se ha cambiado por la búsqueda de un crecimiento cuantitativo ilimitado y acrítico, nacido del falso convencimiento de que todo puede convertirse en un país de Jauja, en un paraíso. Pero de ahí, del paraíso, como nos dice el Génesis, ya fue expulsado el hombre; por lo que la dificultad y los problemas no son accidentales sino el hábitat natural del hombre.

Así, considerada la vida como un problema, como un conflicto a resolver nos podemos levantar agradeciendo a Dios un nuevo día y esperando con serenidad el problema

que nos vendrá necesariamente. Ante el problema no pensará que es mi mala suerte del día sino la oportunidad de seguir viviendo aquello que la vida me ofrece y me presenta.

Según que lo enfoquemos de una u otra forma tiene solución o no el llamado **castigo** de la vida:

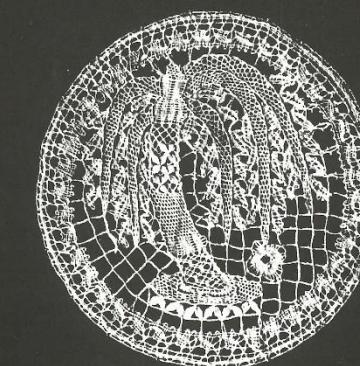
—Si la vida puede ser un paraíso yoquiero mi parte; voy a buscar un bienestar individual al máximo. Solamente tendré mucho cuidado de esquivar el sufrimiento, huiré de las incomodidades y evitaré los problemas: «No te metas a redentor.» «Yo paso.» «¿Quién te va a agradecer que seas honrado?» «¡Desengáñate, siempre ha sido así!» «Donde fueres haz lo que vieres.»...

—Pero si la vida se nos dio para ser servidores del mundo, tendrá de paraíso hasta donde llegue nuestra capacidad para convertirlo en tal.

En este segundo caso la vida se nos da para volverla a presentar con el valor añadido de lo que hicimos en ella, ya que no somos creadores de nosotros mismos sino creados, aunque invitados a ser co-creadores con Dios, co-responsables del resultado final. Sólo así tendremos disposición y capacidad para la alegría de la fiesta que supone y requiere hombres que porque saben donde quieren llegar pueden ir celebrando la victoria final por anticipado, cada año, con gratitud, con calma, sin zozobra, como nos dice Antonio Machado:

«Gentes que danzan o juegan
cuando pueden y laboran
sus cuatro palmos de tierra
Y no conocen la prisa
ni aún en los días de fiesta;
donde hay vino beben vino
donde no hay vino, agua fresca.

ALVARO MARTINEZ SORIANO
Párroco de Alfara del Patriarca

Programa de Festa

PROGRAMA DE FESTES

FESTA DE LA MARE DE DÉU D'AGOST

13 d'Agost

17:30 h. Jocs i cucanyes al carrer Santa Bàrbara.

14 d'Agost

13:00 h. Volteig de campanes i disparada de trons tot anunciant la Festa de l'Assumpció de la Mare de Déu.

18:00 h. Cercavila d'Alfàbegues acompañada per la Banda Agrupació Musical d'Alfara. Tot seguit, al carrer Santa Bàrbara s'ofereix orxata i fartons a tots els qui hi acudeixen.

15 d'Agost

10:30 h. Recollida de clavariesses.

11:00 h. Missa de l'Assumpció de la Mare de Déu cantada per la Coral Sant Joan de Ribera.

14:30 h. Gran «Mascletà» a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.

20:30 h. Recollida de les clavariesses.

21:30 h. Processó acompañada per la Banda de l'Agrupació Musical d'Alfara. En acabar la processó, disparada de final de focs a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.

16 d'Agost

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

23:00 h. Dos bous embolats.

17 d'Agost

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

23:00 h. Dos bous embolats.

18 d'Agost

Festa dels Majors. Organitzada per l'Ajuntament d'Alfara i la Llar de Jubilats i Pensionistes.

18:00 h. Missa en sufragi dels nostres majors. Berenar, al pati de l'Ajuntament.

Ball amenitzat per la parella vocalista Angela i Paski.

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

24:00 h. Dos bous embolats.

DIA DE LA PENYA TAURINA ALFARENSE

19 d'Agost

07:00 h. Despertà.

11:30 h. Parc Infantil al Polisportiu. Organitza: Filles de Maria.

13:00 h. Entrada i prova de vaquetes.

16:00 h. Al Camp de Tir de Bétera, Concurs de Tir de Pitxó organitzat per la Societat de Caçadors d'Alfara.

17:30 h. Dia de la Pilota Valenciana. XXXI Edició. Partida de Pilota a Llargues entre Selecció de València i Selecció d'Alacant.

17:30 h. Parc Infantil. (Continuació)

18:00 h. Solta de quatre vaques i, després, un vedell embolat.

20:00 h. Començament de les 24 hores de «futbito». Organitza: Filles de Maria.

24:00 h. Dos bous embolats.

20 d'Agost

10:30 h. Carrera ciclista. Reunió de les escoles ciclistes organitzada pel Club Cicloturístic d'Alfara del Patriarca amb el patrocinio de diverses entitats de la població.

13:00 h. Volteig general de campanes anunciant la Festa de Sant Vicent.

20:00 h. Final de les 24 hores de «futbito».

22:00 h. Trasllat de Sant Vicent des de l'església a la casa de la Festera Major (C/. San Diego) pels carrers de la població disparant bengales de colors.

FESTA DE SANT VICENT

21 d'Agost

13:00 h. Volteig d'anunci de la Festa de la Mare de Déu del Roser.

19:00 h. Recollida de festers per a assistir als actes que se celebraran a continuació.

20:00 h. Missa solemne amb imposició de medalles als festers i sorteig d'una imatge de Sant Vicent entre els assistents que s'hi hagen subscrit.

21:00 h. Processó per l'itinerari de costum.

22:00 h. Final amb focs artificials de colors.

22:00 h. Trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Roser a cals Clavaris majors (C/. Antoni Espolio) amb disparada de focs artificials i acompañats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.

23:30 h. Als Jardins Municipals, Play Back organitzat per la Falla La Unió.

FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL ROSER

22 d'Agost

06:00 h. Cant de l'Aurora pels Clavaris recorrent la població.

13:00 h. Senyal de la festa de la Immaculada Concepció.

PROGRAMA DE FESTES

FESTA DE LA MARE DE DÉU D'AGOST

13 d'Agost

17:30 h. Jocs i cucanyes al carrer Santa Bàrbara.

14 d'Agost

13:00 h. Volteig de campanes i disparada de trons tot anunciant la Festa de l'Assumpció de la Mare de Déu.

18:00 h. Cercavila d'Alfabegues acompañada per la Banda Agrupació Musical d'Alfara. Tot seguit, al carrer Santa Bàrbara s'oferirà orxata i fartons a tots el qui hi acudeixen.

15 d'Agost

10:30 h. Recollida de clavariesses.

11:00 h. Missa de l'Assumpció de la Mare de Déu cantada per la Coral Sant Joan de Riba-roja.

14:30 h. Gran «Mascletà» a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.

20:30 h. Recollida de les clavariesses.

21:30 h. Processó acompañada per la Banda de l'Agrupació Musical d'Alfara. En acabar la processó, disparada de final de focs a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.

16 d'Agost

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

23:00 h. Dos bous embolats.

17 d'Agost

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

23:00 h. Dos bous embolats.

18 d'Agost

Festa dels Majors. Organitzada per l'Ajuntament d'Alfara i la Llar de Jubilats i Pensionistes.

18:00 h. Missa en sufragi dels nostres majors.

Berenar, al pati de l'Ajuntament.

Ball amenitzat per la parella vocalista Angela i Paski.

18:00 h. Solta de quatre vaques i un bou en puntes.

24:00 h. Dos bous embolats.

DIA DE LA PENYA TAURINA ALFARENSE

19 d'Agost

07:00 h. Despertà.

11:30 h. Parc Infantil al Polisportiu. Organitza: Filles de Maria.

13:00 h. Entrada i prova de vaquetes.

16:00 h. Al Camp de Tir de Bétera, Concurs de Tir de Pitxó organitzat per la Societat de Caçadors d'Alfara.

17:30 h. Dia de la Pilota Valenciana. XXXI Edició. Partida de Pilota a Llargues entre Selecció de València i Selecció d'Alacant.

17:30 h. Parc Infantil. (Continuació)

18:00 h. Solta de quatre vaques i, després, un vedell embolat.

20:00 h. Començament de les 24 hores de «futbito». Organitza: Filles de Maria.

24:00 h. Dos bous embolats.

20 d'Agost

10:30 h. Carrera ciclista. Reunió de les escoles ciclistes organitzada pel Club Cicloturístic d'Alfara del Patriarca amb el patrociní de diverses entitats de la població.

13:00 h. Volteig general de campanes anunciant la Festa de Sant Vicent.

20:00 h. Final de les 24 hores de «futbito».

22:00 h. Trasllat de Sant Vicent des de l'església a la casa de la Festera Major (C/. San Diego) pels carrers de la població disparant bengales de colors.

FESTA DE SANT VICENT

21 d'Agost

13:00 h. Volteig d'anunci de la Festa de la Mare de Déu del Roser.

19:00 h. Recollida de festers per a assistir als actes que se celebraran a continuació.

20:00 h. Missa solemne amb imposició de medalles als festers i sorteig d'una imatge de Sant Vicent entre els assistents que s'hi hagen subscrit.

21:00 h. Processó per l'itinerari de costum.

22:00 h. Final amb focs artificials de colors.

22:00 h. Trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Roser a cals Clavaris majors (C/. Antonio Espolio) amb disparada de focs artificials i acompañats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.

23:30 h. Als Jardins Municipals, Play Back organitzat per la Falla La Unió.

FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL ROSER

22 d'Agost

06:00 h. Cant de l'Aurora pels Clavaris recorrent la població.

13:00 h. Senyal de la festa de la Immaculada Concepció.

- 14:00 h.** «Mascletà» a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.
17:00 h. XI Trofeu de Ciclisme Festes Patronals. Carrera ciclista categoria Jovenil.
19:30 h. Recollida dels Clavaris i trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Roser a l'església acompañats per la Banda de l'Agrupació Musical.
20:00 h. Celebració de la Santa Missa cantada per la Coral Joan de Ribera.
21:00 h. Processó acompañada de tabalet i dolçaina i de la Banda de l'Agrupació Musical. En acabar, final de focs artificials.
23:30 h. Gran Disco-Mòbil amb música de tots els temps als Jardins Municipals.
00:30 h. Actuació del Grup Flip-Flop, campions d'Espanya de Rock'n'Roll acrobàtic. En finalitzar aquesta actuació, continuará la Disco-Mòbil.

FESTA DE LA INMACULADA CONCEPCIÓ

23 d'Agost

- 06:00 h.** Cant de l'Aurora.
10:00 h. Recollida de les Clavariesses i cercavila per tota la població acompañats per la Banda de Música d'Alfara del Patriarca.
11:00 h. Santa Missa de la Inmaculada Concepció cantada per la Rondalla Parroquial.
17:00 h. XI Trofeu ciclista Festes Patronals. Carrera ciclista categoria Cadets.
20:00 h. Recollida de les Clavariesses.
21:00 h. Solemne processó de la Immaculada Concepció i a continuació castell de focs artificials.
22:00 h. Trasllat de la imatge de Sant Bartomeu des de l'església a casa dels Clavaris Majors.
23:00 h. Xaranga per tot el poble i final als Jardins Municipals. A continuació gran Disco-Mòbil amb una nova atracció: Bungee. Es repartirà sangria, cacaus i tramussos a tots els assistents.

FESTA DE SANT BARTOMEU

24 d'Agost

- 08:00 h.** «Despertà» per la majoria dels carrers del poble.
10:30 h. Al Jardí de D. Emilio. Fira d'artesanía, productes naturals, tallers i actuacions.
11:00 h. Trasllat de Sant Bartomeu a l'església.
11:30 h. Missa solemne de Sant Bartomeu cantada per la Coral Joan de Ribera.
14:00 h. Gran «Disparà» a càrrec de la Pirotècnica Caballer de Montcada.
21:00 h. Solemne processó en honor a Sant Bartomeu.
23:00 h. Trasllat de la imatge de Santa Bàrbara al domicili del representant dels festeros en Màxim Alandes Èpila.
23:30 h. Gran concert que ens oferiran les bandes de música Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca i Centre Artístic Musical de Montcada, amb el següent programa:

I PART

- BANDA DEL CENTRE ARTÍSTIC MUSICAL DE MONTCADA
– Amparo Álvarez, P. D..... José María Sanchis Chapa
– Les Misérables..... Claude Michel Schönberg
– Guillermo Tell, obertura ..... G. A. Rossini
Director Invitat: *Francisco Fort Fenollosa*

II PART

- BANDA DE L'AGRUPACIÓ MUSICAL D'ALFARA DEL PATRIARCA
– Intrada and Dance ..... Elliot del Borgt
– Out of Africa ..... John Barry
– Jurassic Park ..... John Williams
– E. T. (Selección) ..... John Williams
– Himne de la Comunitat ..... J. Serrano
Director: *Llorenç Mendoza Ruiz*

FESTA DE SANTA BÀRBARA

25 d'Agost

- 13:00 h.** Volteig de campanes i disparada de masclots anunciant la festa de Sant Joan de Ribera.
17:30 h. Gran vesprada Infantil organitzada pels Clavaris de Sant Joan de Ribera al Carrer de Cavallers.
19:30 h. Trasllat de Santa Bàrbara a l'Església Parroquial per a la missa.
21:00 h. Processó solemne de Santa Bàrbara, patrona del poble, amb la participació dels festeros voluntaris i veïns.
22:30 h. Trasllat de la imatge de Sant Joan de Ribera a casa de José Marqués Mora acompañats per la Banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.
23:30 h. Actuació del Grup de Dances de Quart de Poblet. Amb el patrocini de l'Ajuntament i de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

FESTA DE SANT JOAN DE RIBERA

26 d'Agost

- 07:00 h.** «Despertà» amb gran quantitat de trons de bac, minetes i masclots.
11:00 h. Cercavila i trasllat del Sant a l'Església Parroquial.
11:30 h. Missa solemne cantada per la Coral Joan de Ribera.
14:30 h. Gran «Mascletà» a càrrec de la Pirotècnica Ricardo Caballer de Godella.
18:00 h. Cavalcada pels carrers de la població amb la participació de totes les festes.
20:30 h. Cercavila i recollida de totes les Clavariess que, en comitiva, es reuniran a l'església per assistir a la processó.
21:00 h. Solemne processó de Sant Joan de Ribera. En finalitzar la processó, disparada d'un gran final de focs artificials.
24:00 h. Espectacle musical al pati de l'Ajuntament presentat per Produccions Artístiques Vicente Alfonso i amb la participació, entre altres, de Mercedes Soro i Juan Bau.

CLAVARIESES MARE DE DéU D'AGOST

CLAVARIESA MAYOR

María Victoria Rodríguez Muñoz

CLAVARIESAS

Antonia Auñón Blanco
Paqui Casaña Lluesma
Luisa Duato Chapa
Milagros Epila Gómez
Amparo González Villatoro
Mari Carmen Nadal León
Amparo Navarro Ros

María Natividad Pascual March
Nieves Sanfrancisco Sepúlveda
María Desamparados Bisquert Pérez
María Ángeles Gascó Marqués
Consuelo Marqués Gimeno
María Dolores Epila Gómez
María Raquel Cuevas Campos

COLABORADORAS

Vicenta Sola Llagaria
María Pilar Soriano Bailach

CLAVARIS SANT VICENT FERRER

Miriam Inglés Palanca
Rafael Aparisi Gaitán
Laura Beltrán Ibáñez
Amelia Cataluña Zamorano
Marta Civera Sanfélix
Pedro Escribano Fajardo
Cristina Escribano Ros

M.ª Carmen Garrote González
Soraya Guzmán Campayo
Daniel Ibáñez López
Iván Martínez Camps
Lucía Pérez Cabo
Rosa M.ª Sáez Palanca
Virginia Sanfrancisco Gallego

FILLES DE MARIA

A. M.ª Inmaculada Valero Taroncher
M.ª José Beltrán Martínez
Ivana Bosch Ros
Sandra López Puchol
Pili Trencó Polonés
M.ª José Moreno Marqués
Laura Alandes Epila
Sonia Rodado Mora

Reme Montagud Puchades
Amparo Cataluña Hernández
Carolina Carsí Valero
Rosa Navarret Chapa
Ana Bellver Mompó
Verónica Lloris Pérez
Ana Isabel Berga Barat

Peña Taurina Alfarense

CLAVARIS MARE DE DÉU DEL ROSER

Federico Minguet i María Dolores Lloris
José Alandes i Concha Pardo
José Antonio Giménez i M.ª Paz Barranco
Fidel López i Pura Sepúlveda
Juan Bautista Mari i Trinidad Lozano
Jaime Martínez i Antonia Romero
José Orts i Fina Company

CLAVARIS DE SANT BARTOMEU

CLAVARIS MAJORS

Antonio Barbanchó
Concha Torres

CLAVARIS

Juan Serra
Tere Antoni
Jaime Palau
Amparo Alos

José Bailach
Amparo Fernández
Vicente Puchades
Luisa Sánchez
Vicente Gregorio
Amparo Alfaro
Laura Pradas
Fernando Sanfrancisco
Mercedes Moreno

Antonio Almela
Mercedes Zamorano
Paquita Catalán
Francisco Martínez
Javier Jiménez
Ana Marqués
Jaime Serra
Pilar Palau

CLAVARIS DE SANT JOAN DE RIBERA

CLAVARI MAJOR

José Marqués Mora

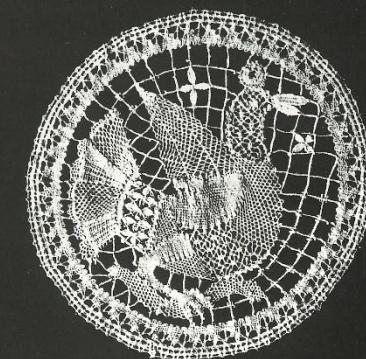
CLAVARIS

Ramón Abad Belmonte
Juan Miguel Aguilar Bronchú
Francisco Alba Rodríguez
José Bailach Casans
José Bellver Gallent
José Bosch Borrás
José Cataluña Sanmiguel
Francisco Guanter Palanca
Javier Gumbau Navarro
Tomás Hernández Ferrer
Ramón Ibañez Furió
Antonio Lambies Cebrián
Isidro Lluesma Soler
Hilario Mari Alfonso
José Palanca Mari
José Luis Palau Duato
Francisco Sanfrancisco Gil

Tradicionalment la Festa de Santa Bàbara la fan els que tornen del servei militar. Enguany no ha pogut ser. Un grup d'homes i dones voluntaries i entusiastes farà la festa a la patrona.

Vida Associativa i Municipal

ASOCIACIÓN DE PADRES DE ALUMNOS DEL COLEGIO PÚBLICO SAN JUAN DE RIBERA

Como padres queremos para nuestros hijos unos centros dignos y una calidad de enseñanza, con una educación que les inculque valores basados en la libertad, la tolerancia y la solidaridad. En definitiva, una escuela democrática, y en esta tarea estamos todos y cada uno de nosotros involucrados.

Queremos ser una Asociación de Padres de Alumnos abierta, participativa e integradora, donde todos los padres y madres tengan cabida en la participación y la colaboración.

Con vuestra ayuda estamos convencidos de que podremos conseguirlo. Concluyendo con el deseo de un modelo de escuela.

A todos los vecinos de Alfata del Patriarca un saludo cordial y un deseo: Que disfruteis de las fiestas.

LA APA DEL COLEGIO RAMÓN Y CAJAL

Desde estas líneas pretendemos dar una visión global del funcionamiento de APA en el colegio «RAMÓN Y CAJAL».

Cuatro representantes con componentes del Consejo Escolar del Centro, tomando parte de las decisiones del funcionamiento y organización del mismo. En el Consejo Escolar Municipal también hay dos miembros de ésta Asociación.

Una de las labores más importantes es la del comedor Escolar. Desde el año 90 esta Asociación lleva la administración y la organización del comedor del colegio, dando un servicio, necesario hoy día, a los alumnos/as y familias que lo solicitan. Durante el presente Curso 94/95 la media de comensales diarios ha sido de 45 alumnos/as, siendo unos fijos y otros eventuales. Dado las diferentes edades de los alumnos que utilizan este servicio, intentamos adaptar nuestros menús a todos, y podemos decir que nunca ha habido ninguna queja por este motivo.

Otra labor muy importante es la de colaborar y participar en la organización de las celebraciones y fiestas que realizan los alumnos/as del Colegio. En este curso destacaremos: Reyes, Carnaval, Fallas, Pascua y sobre todo la Fiesta de Fin de Curso.

La Asociación subvenciona las salidas culturales del centro: a la Granja-Escuela, Parque de tráfico, y demás salidas que realizan los distintos ciclos y etapas.

Organizada por los Servicios Sociales del Ayuntamiento, participamos en la Escuela de Padres. Aunque viene siendo un éxito de participación, quizá debiera ser mayor, por lo interesantes que resultan los temas que tratamos y que nos sirven de orientación en la educación de nuestros hijos/as.

Nuestra meta no se ha conseguido, todavía, y nuestra intención es seguir trabajando y mejorando la participación de los padres en las tareas educativas de nuestros hijos/as.

RONDALLA

La Rondalla va començar a formar-se fa nou anys. Per aquell temps, es donaven classes de guitarra i bandúrria, on alguns de nosaltres varem acudir amb molta il·lusió i interès.

Estiguem un temps i, animats per tot el reball obtés, decidirem formar el que hui es coneix com a Rondalla Parroquial San Bartomeu d'Alfara.

Al llarg d'estos anys, hem participat en nombroses activitats: Festivals de Fi de Curs, Rondes Nocturnes, i en Celebracions Eucarístiques així en Alfara com en els pobles del voltant, ja que el principal objectiu que tenim a seguir es ser testimoni de l'estil de vida cristiana.

També hem participat en programes de ràdio on hem donat a conéixer la nostra trajectòria musical.

Impulsats per les nostres inquietuds participarem, el passat mes d'abril en el XVI Festival de la Cançó Vocacional, i obtinguerem el 2.º Premi en la modalitat «Joves Corda i Vent».

Per últim, volem ressaltar el treball d'unes persones molt importants per a tots nosaltres ja que sense l'ajuda de les quals no haguerem pogut fer realitat esta Rondalla: El nostre Director Jaime J. Roca Ballester, a qui volem agrair tot el que ens ha ensenyat i la unió que ha sabut crear entre nosaltres, transmetent-nos il·lusió, el que ens ha fet esforçar-nos i treballar per a superar-nos dia a dia. A. D. Álvaro, el nostre rector, i a Antonia Martínez per la seua incondicional col.laboració.

JUNIORS M.D.

Es una asociación de niños y jóvenes, que conoce las preocupaciones e intereses de la gente de hoy y propone vivirlas desde la fe de Jesús. Esta fe nos exige preocuparnos por una educación para la paz, la justicia, la libertad, los derechos de los niños y de sus familias y el sentirnos hermanos de los más necesitados.

Esta acción educativa se desarrolla en el tiempo libre del Junior. La expresión plástica, las narraciones, los juegos y las fiestas, la vida en grupo, la naturaleza y sus misterios que se encuentran en las acampadas y campamentos... En nuestro centro, nos reunimos todos los sábados a partir de las 17'00 horas. El centro está formado por diferentes equipos de distintas edades; es a partir de los 9 años cuando se empieza a participar de las actividades del movimiento, y su estancia en él finaliza a los 18 años, pasando posteriormente a ser educador.

La formación de los educadores corre a cargo de la Escuela de Animadores Juniors, situada en Valencia. En ella y a través de varios cursillos, los educadores son instruidos en materias relacionadas con la educación: Pedagogía, Psicología, Educación en la Fe, Animación Lúdica, actividades de tiempo libre, etc...

Lo más importante es que los niños puedan aprender y al mismo tiempo divertirse y pasárselo muy bien, con la posibilidad de ofrecerles alternativas que el funcionamiento y el ritmo de nuestra sociedad, impiden y distancian a los niños de aprender a disfrutar de las cosas sencillas, de vivir al estilo de Jesús y sobre todo de ser personas capaces de desenvolverse en un futuro.

MOVIMENT JUNIOR D'ALFARA

CLUB CICLOTURÍSTICO ALFARENSE

Han transcurrido 12 años desde que en Alfara se formara en 1983 el C. C. Alfarense; doce años en los que nuestro club ha visto aumentado el número de socios y ha progresado considerablemente, pues, aquel club que se formó por la afición de un grupo de amigos por la bicicleta ha llegado a convertirse en uno de los clubs más importantes de la Comunidad Valenciana.

Actualmente, el club está dividido en diferentes categorías, de cuya dirección se encargan Tomás Hernández, Vicente Herguido, Carlos Torres y Fernando Brosel.

Las Escuelas, patrocinadas por CODERE VALENCIA, están formadas por 25 alumnos y han conseguido esta temporada gran cantidad de triunfos, tanto individuales como por equipos, destacando la categoría de infantiles de primer año que se han adjudicado todas las carreras disputadas hasta el momento.

Por su parte, las categorías de Cadetes y juveniles están patrocinadas por las firmas TACOS HOPAMA-SPORT WORLD y están compuestas por un total de 36 corredores, varios de los cuales han sido seleccionados por la Federación Valenciana para disputar los campeonatos de España, entre los que figura nuestro corredor local Salvador Roca.

En la presente temporada, estas categorías han logrado importantes victorias entre las que destacan una etapa y la General Final de la Volta a la Vall d'Albaida, el subcampeonato de la Comunidad Valenciana en pista y la invitación para disputar el Circuito Cántabro logrado por Francisco Catalá (campeón de la Comunidad Valenciana en pista).

Además de estas categorías, el club está formado por un grupo de Cicloturistas a los que el club debe su existencia. Realizan salidas semanales y hace poco efectuaron la I Marcha Cicloturista Alfara-Montanejos-Alfara.

Por último, nos gustaría agradecer a todo el pueblo de Alfara y a su Ayuntamiento el apoyo y ayuda recibidos hasta el momento y animarlos a todas y todos a que os unais a nosotros.

UN SUEÑO HECHO REALIDAD

Hace un año aproximadamente un grupo de padres, cuyos hijos practican el fútbol, con el fin de dar una nueva imagen, además de calidad en la enseñanza, contando con el apoyo de nuestro Ayuntamiento y bajo la Dirección Técnica del entrenador Manuel Sales García, hijo de esta localidad, iniciamos la Escuela Fútbol Base que durante la temporada 1994-1995 ha desarrollado las siguientes actividades:

- 1.—Trofeo Triangular Fiestas Patronales 1994.
- 2.—Presentación Oficial equipos Alevín, Infantil y Juvenil jugando después contra la escuela de Meliana y repartiendo bocadillos y refrescos a los jugadores al final de cada partido.
- 3.—Partidos de Liga oficial 1994-1995, los equipos Alevín, Infantil y Juvenil están inscritos en la Federación Valenciana de Fútbol y han jugado los partidos de acuerdo con lo marcado por la Federación.
- 4.—Iniciar en la práctica del fútbol a chicos de 7 a 9 años Prebenjamines con el fin de ir creando la cantera de donde surtirán los otros equipos. Han disputado varios partidos amistosos haciendo las delicias de todos.
- 5.—Partidos amistosos, hemos disputado varios contra Escuelas de reconocida valía y tradición futbolística.

6.—Fin de Curso, hemos hecho una excursión a Altura los jugadores y familiares donde se prepararon 4 partidos con la Escuela de esta localidad, repartiendo los trofeos a los jugadores y haciendo una comida de hermandad.

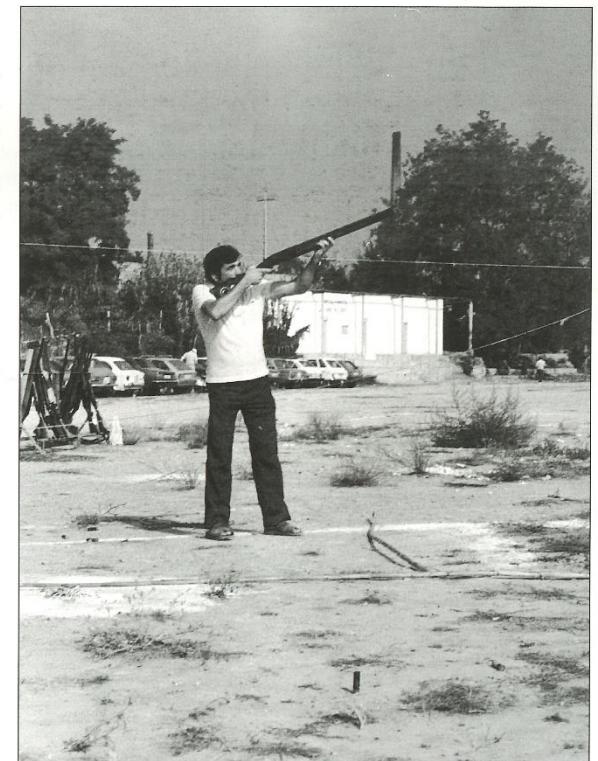
Para la nueva temporada 1995-1996 las actividades van en aumento ya que vamos a tener equipos de Prebenjamines, Benjamines, Alevines, Infantiles, Cadetes (2 series seguramente) y Juveniles.

El Presidente y Junta Directiva queremos agradecer a nuestro actual Ayuntamiento la magnífica ocasión que nos brindan para dirigirnos a todo el pueblo y que también aprovechamos para invitar a los padres a que colaboren con la Junta Directiva ya que lo que hagamos va a redundar en beneficio de nuestros propios hijos y en definitiva de todo el pueblo.

LA JUNTA DIRECTIVA

CAZA

Siempre la víspera de la apertura de la veda nos preparamos para emprender la marcha. Alla por esas tierras en las que durante el trayecto comentamos la suerte que podamos tener, cada uno expone su idea, llegamos al sitio, cogemos la escopeta y el perro y nos adentramos en el monte en busca de esa perdiz, siempre observando al compañero. Creemos que puede estar cerca, el perro se aleja olfateando, miro al animal y no se ve ninguna perdiz, seguimos andando y de repente se para, observo que está de muestra, sale la perdiz y al segundo tiro veo que cae, el amigo que está muy cerca se alegra con una sonrisa, mientras el perro busca. Al rato me trae la perdiz, procuro quitársela muy suavemente y a la vez acaricio al animal, seguimos avanzando, mi compañero ha disparado haciendo doblete, acto seguido el perro se para, le digo «Tráela», el perro sigue avanzando y a continuación salen dos perdices, no pudiendo hacer nada, a la vista del resultado optamos por volver al coche, siempre observando a los perros, finalizando la jornada. Ya en el coche de regreso a casa, comentamos la mala suerte de nuestra caza.

MEMORIA FALLA LA UNIÓN

Con motivo de las FIESTAS PATRONALES, se nos ha pedido nuestra colaboración en el libro de FIESTAS de AGOSTO 1995.

Nosotros como COMISIÓN FALLERA nuestro punto elegido es en el mes de Marzo (aunque durante el año desarrollamos diferentes actividades).

Hace doce años nació la FALLA LA UNIÓN, siendo sus fundadores José Sales y Salvador San-silvestre, ese año solo hubo COMISIÓN INFANTIL.

Al año siguiente se formó la COMISIÓN MAYOR, a partir de ahí, la FALLA ha ido evolucionando, hemos hecho excursiones, juegos, campeonatos de futbito en fallas, torneos de juegos de mesa en la fiesta del 9 de Octubre.

Los grupos de PLAY BACK Y TEATRO han colaborado en las fiestas de los Jubilados.

Participamos en las paellas del 9 de Octubre haciendo una paella para todos los miembros de la falla que quieran venir.

Somos una comisión abierta a todos los que deseen entrar en ella. Aparte de todas estas actividades tenemos las que corresponden a las fiestas falleras, como son el nombramiento de las Falleras Mayores y el Presidente Infantil, luego la Presentación, la PLANTA, los festejos organizados dentro y fuera del CASAL, como son:

Cenas torneo fallero de juegos de mesa donde pueden participar todos aquellos que lo deseen, sean o no falleros, cabalgata de disfraces, play back, ofrenda, pasacalles, visita a los Falleiros de Honor y desde este año visitamos a la persona más mayor nacida en ALFARA DEL PATRIARCA, Misa en honor a SAN JOSÉ, Nit de foc y la Cremà como culminación de la fiesta.

Desde aquí invitamos a todos los VECINOS de ALFARA a que vengan al CASAL FALLERO y participen de nuestra fiesta.

En el presente año tenemos previstos diferentes actos que iremos preparando con un play back para las fiestas de Agosto, torneo de juegos para la fiesta del 9 de Octubre, etc....

UN SALUDO DE TODA LA COMISIÓN DE LA FALLA LA UNIÓN.

UN PAS ENDAVANT A L'AGRUPACIÓ MUSICAL

El proper dia 24 d'agost, la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca, interpretarà el seu primer concert en un dels actes de les festes patronals del nostre poble.

No cap dubte que és un pas més en la trajectòria de l'Agrupació Musical que des de la seua creació en 1990 s'ha anat consolidant. Per a nosaltres el progrés és evident, si recordem que els instruments arribaren a la Agrupació fa sols tres anys.

El Director En Llorenç Mendoza Ruiz, professors, alumnes, socis treballen dia a dia amb il·lusió, per a consolidar el que ja tenim i per aconseguir metes més altes en el caminar de l'Agrupació Musical. Per a aconseguir-les fa falta la col·laboració de molts. Tots hem de sentir la banda com a nostra.

Estàs tu entre nosaltres? Has pensat que la teua participació, com a soci, com a alumne, pot ser molt important? Fes tu també un pas endavant.

Vos desitgem a tots unes bones festes.

LA JUNTA DIRECTIVA

NUESTRA BANDA EN CONCIERTO

A los clavarios que este año realizamos la festividad en honor de San Bartolomé en un determinado momento se nos planteó la misma pregunta que todos los años se hacen los clavarios de las distintas festividades del pueblo: ¿Qué espectáculo vamos a ofrecer la noche de nuestra fiesta? Cuando andábamos dubitativos respecto a lo que dentro de nuestras posibilidades podríamos realizar, los clavarios mayores: D. Antonio Barbancho y Dña. Concepción Torres, nos sugirieron una idea que desde el principio nos produjo una gran ilusión: «En la festividad de San Bartolomé actuaría por primera vez en el espectáculo nocturno y en concierto nuestra banda: LA AGRUPACIÓN MUSICAL ALFARA DEL PATRIARCA». Si a nosotros la idea nos causó gran alegría, a los directivos y director de la banda les produjo una gran emoción, a la vez que un importante reto. Dicho y hecho, la idea se plasmó en contrato y la banda se puso a trabajar duro para ofrecernos un concierto digno de nuestro pueblo.

Desde estas páginas queremos animar a los clavarios, que a buen seguro los va haber año tras año en las distintas festividades, a que continúen con esta idea, que no quede ningún año sin que alguna junta de clavarios deje de ofrecernos «EL CONCIERTO DE NUESTRA BANDA».

Pensemos que en este momento el movimiento cultural más importante de nuestro pueblo quizás sea LA AGRUPACIÓN MUSICAL DE ALFARA DEL PATRIARCA. Repasemos su corto pero intenso historial:

– El primer movimiento de socios fundadores surge en la primavera de 1990.

– En Enero de 1991 queda oficialmente constituida y registrada en el registro de sociedades musicales de la Generalitat Valenciana como AGRUPACIÓN MUSICAL ALFARA DEL PATRIARCA, siendo su primer presidente quien en la actualidad ostenta el cargo: D. José Marqués Mora.

– La banda se presenta oficialmente al pueblo en el concierto celebrado el 2-7-94 en la Iglesia de San Bartolomé de nuestra localidad, siendo dirigida en esta ocasión por D. Rafael Moreno Marqués e interpretando obras de T. Arbeau, J. Lamote de Grignau y Padilla.

– En Octubre de 1994 se incorpora a la banda su actual director En Llorenç Mendoza Ruiz.

– Actualmente en la sociedad musical hay un total de 82 alumnos cursando estudios de solfeo, de los cuales 45 alumnos reciben clases de instrumento: clarinete, oboe, saxofón, trompeta, trombón de varas, trompa, flauta, bombardino y percusión. Un total de 25 de estos alumnos componen actualmente nuestra banda.

Animaros pues a continuar con esta idea cuyos beneficiarios serán siempre nuestro pueblo que ganará en dimensión cultural y nuestra banda que con nuestro apoyo moral y económico crecerá hasta ocupar el lugar que por tradición musical nuestro pueblo merece.

LOS CLAVARIOS DE SAN BARTOLOMÉ

ASSOCIACIÓ DE MESTRESSES DE CASA I CONSUMIDORS TYRIUS D'ALFARA DEL PATRIARCA

En quanys es compleixen els onze anys de la implantació de la nostra associació a Alfara i ho celebrem tornant als Locals originals, al costat de l'ajuntament. Varem nàixer amb l'objectiu d'afavorir la formació de les dones de la nostra localitat, tant pel que fa a la cultura o a l'oci com al desenvolupament físic, i d'offerir vies que poguessent servir a la millora de la seua autoestima.

El balanç que en podem fer és clarament positiu, la prova és que cada any ha crescut el nombre d'associades. De fet, en l'exposició que hem celebrat per al final de curs, ha quedat demostrat tot el que les dones han treballat. També podem dir que varem rebre la visita de la Vicepresidenta Provincial, que se'n va endur una molt bona impressió.

Aprofitem l'oportunitat per recordar a les dones que encara no pertanyen a l'associació que sempre hi tenen les portes obertes.

Bones festes a tots!

LA JUNTA

LOS MAYORES EN LA FAMILIA

POR ISABEL MOLINER

Los abuelos y padres mayores, siempre han estado de luna u otra forma integrados en la familia. Hoy, por las circunstancias de vida moderna, más todavía.

La juventud termina sus estudios sin encontrar trabajo, otros piensan que la vida es jauja y hay que vivirla. De la moral no hablamos, algunos se la pasan por debajo de la pierna. Y aquí, es cuando aparecen las depresiones, el alcohol y lo que es peor la droga, con todo lo que ella arrastra. Empiezan así los malos tratos pero a pesar de todo son sus hijos y nietos, los quieren y los siguen manteniendo y aguantan, cuando deberían tener una vida tranquila que bien se lo han ganado.

Pero no todos los casos son así, hay otras familias en que las personas mayores cuentan en sus decisiones, se sienten entonces útiles y felices de ser necesitados y queridos, correspondiendo ellos con todo su cariño y ayudando, tanto moral como económicamente. Pues ya ha pasado aquella época en que los padres en las casas humildes eran, por falta de medios, una carga, y en algunas familias adineradas un estorbo.

Cuando el matrimonio joven trabaja fuera de casa los mayores son los que se ocupan de las comidas, además cuidan y llevan al colegio a los más pequeños, siendo para éstos, en muchas ocasiones, como su padre y su madre.

Suele ser por las tardes cuando en la casa se hace el silencio, unos están en el trabajo y otros en el colegio, entonces es el momento en que los mayores se relajan, sueñan, se sienten útiles, felices, vivos y tranquilos, como en su casa.

También juegan a ser niños, se dan a la nueva generación y participan en sus estudios, ilusiones, así como, aconsejan y consuelan, aunque no siempre sean escuchados.

Y es en sus fiestas y celebraciones, en esos momentos tan entrañables, como bautizos, bodas y comuniones, cuando se ven rodeados de su hijos, nietos y familiares, mostrándose contentos y recompensados de haber dedicado toda su vida y amor a los suyos.

INFLUENCIA DE LOS ABUELOS EN LA FAMILIA

POR VICENTE GREGORIO VANACIG

Los abuelos juegan un papel muy importante en la familia, quizás los hayamos olvidado, pero ellos han estado y están siempre en el centro de la familia y en la actualidad parece ser que hay una preocupación por la tercera edad.

Los abuelos son siempre puente de unión entre la familia y el pasado; son pieza fundamental en la formación de la conciencia del niño, la imagen del abuelo, su contacto con el niño, influyen mucho, ellos escuchan atentamente sus cuentos y esas historias tantas veces contadas, el niño aprende sus orígenes, de la historia de su familia, de la cual sin darse cuenta se siente personaje importante en la misma.

El amor, el cariño, la devoción de los niños por sus abuelos es tan vieja como el mundo, ellos se sienten felices con su abuelos, se dan cuenta de la gran paciencia de sus abuelos porque no tienen nunca prisa, en los juegos con sus nietos, porque los padres de los niños en el trato y en el juego siempre tienen prisa porque tienen otras cosas que hacer.

Los abuelos raramente intervienen en la educación de los niños, esto es la de los padres pero a través de la convivencia con los abuelos van dando a los nietos lo que únicamente y nadie más puede dar: el sentido de la historia, la memoria del pasado y la tranquilidad del espíritu.

Los niños nunca encuentran oposición entre padres y abuelos, saben querer a cada uno en su sitio como les corresponde, ellos comprenden cuando sus padres les riñen, a veces nerviosos, a veces descuidados y el otro ambiente donde esa misma vida adquiere otra dimensión.

Que estas palabras sean una llamada a la conciencia de todos, para que sepamos amar y comprender a nuestros abuelos, a nuestros mayores, que tanta falta nos hacen en nuestros hogares! nobleza obliga; si ellos nos dieron la vida, nosotros hemos de corresponder de la misma manera, dándoles la nuestra.

El hogar de los abuelos, debe ser un lugar de encuentro y de convivencia familiar; a parte de los nietos, también para los hijos y los yernos, las hijas y las nueras, debe ser una escuela donde todos aprendemos a servir mejor, un ambiente donde se respira un amor bueno, un amor verdadero y un amor hermoso para llegar al pensamiento y al corazón de los nietos; para todo ello es imprescindible que los abuelos se entreguen y sepan querer. Esta en nuestra aportación a la familia y a la sociedad.

Que esa campaña en algunas ocasiones de destrucción de la familia que se atisba en algunos ambientes, hemos de contrarrestar nosotros con ese auténtico sentido familiar de la vida. La familia resiste siempre estos ataques, y entre otras razones porque siempre habrá abuelos y abuelas, por fortuna para sus nietos.

Por todas las razones expuestas en mi artículo, los hombres y mujeres de la Tercera Edad, a través de nuestros Hogares en la U.D.P., estamos dispuestos a colaborar en todas las actividades intergeneracionales y reclamamos nuestra presencia en la Sociedad; en las Entidades municipales, sociales y culturales, aportando nuestro espíritu de servicio, de trabajo y de experiencia en la construcción de un mundo mejor.

PRESUPUESTO MUNICIPAL - 1995

El presupuesto municipal para el ejercicio de 1995, a simple vista, tiene una característica especial: hay más ingresos que gastos. La razón es muy sencilla. Como los ejercicios anteriores se han liquidado con déficit, el ayuntamiento aprobó un plan para sanear la situación económica municipal. Una de las medidas que se adoptaron fue presupuestar la cantidad de seis millones quinientas mil pesetas de más en ingresos que en gastos, para, con ese superávit, hacer frente a las deudas acumuladas de los años anteriores.

En la memoria que inicia el expediente para la aprobación del presupuesto, se hace constar la intención de congelar los impuestos: sólo sube el valor catastral de los bienes inmuebles y porque así se establece en los Presupuestos Generales del Estado para 1995. Igualmente se ha eliminado el cobro de la guardería rural «en atención a los problemas existentes en la agricultura», como se indica en la memoria. Es conveniente indicar aquí, que este año también se ha condonado lo que se conoce como contribución rústica, por motivos de la sequía, por acuerdo del Consejo de Ministros.

En los ingresos se han contemplado el aumento de la recaudación por licencias urbanísticas, debido a los proyectos de construcción de viviendas que se están efectuando, unos en el suelo urbano y otros en las unidades de actuación.

En los gastos se han previsto pocos aumentos: sólo el que se establece para el personal por el Estado.

Se han solicitado subvenciones para hacer frente al paro contratando a personas inscritas en el INEM para la realización de trabajos temporales.

Con respecto a inversiones se ha previsto la remodelación del alcantarillado, en una primera fase. El resto de las inversiones que se indican en la memoria (Casa de D. Emilio, pozo del agua potable, bar del polideportivo, etc.) se realizarán en base a las subvenciones que pudieran venir al Ayuntamiento.

En resumen, el presupuesto se sintetiza en los siguientes números:

INGRESOS

Cap.	Descripción	Cantidad
1	Impuestos directos	44.972.684'-
2	Impuestos indirectos	7.500.000'-
3	Tasas y otros ingresos.....	27.657.701'-
4	Transferencias corrientes	45.595.000'-
5	Ingresos patrimoniales	250.000'-
7	Transferencias de capital.....	13.120.868'-
TOTAL INGRESOS		139.096.253'-

GASTOS

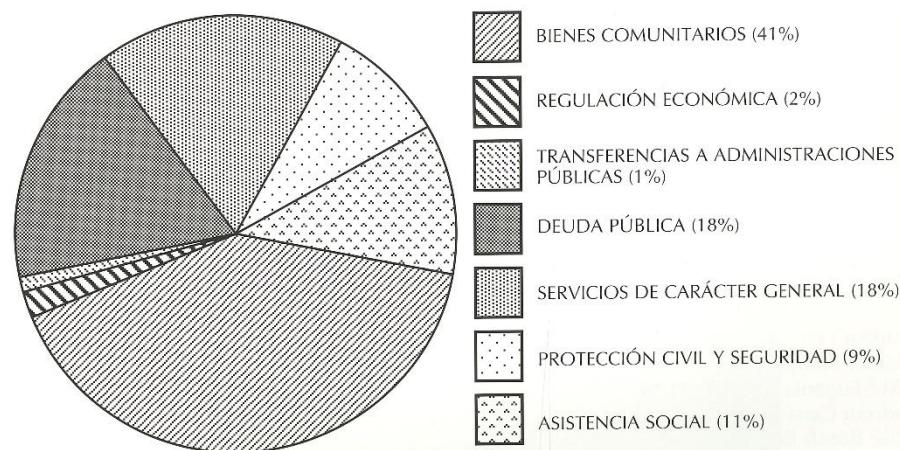
G. Fn.	Descripción	Cantidad
0	Deuda pública.....	24.111.240'-
1	Servicios de carácter general	23.559.836'-
2	Protección civil y seguridad.....	12.443.128'-
3	Asistencia social	14.515.198'-
4	Producción de bienes comunitarios.....	54.099.491'-
6	Regulación económica	3.000.000'-
9	Transf.. a administraciones públicas	867.360'-
TOTAL GASTOS		132.596.253'-

Para conocer la distribución presupuestaria, se acompañan los siguientes gráficos, donde vienen representados porcentualmente los ingresos y los gastos.

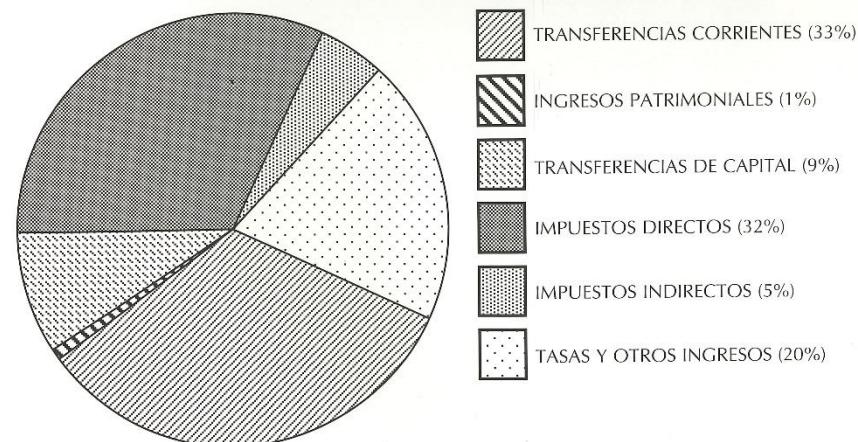
De cada 100 ptas. que se gasta el Ayuntamiento, se destinan 18 a deuda pública, 18 a servicios generales, 9 a protección civil y seguridad, 11 a asistencia social, 41 a producción de bienes comunitarios, 2 para regulación económica y 1 a transferencias a otras administraciones públicas.

De cada 100 ptas. que ingresa el Ayuntamiento, 32 vienen de impuestos directos, 5 de impuestos indirectos, 20 de tasas y otros ingresos, 33 de transferencias corrientes de otras administraciones, 1 de ingresos patrimoniales y 9 de transferencias de otras administraciones para inversiones.

PRESUPUESTO DE GASTOS

PRESUPUESTO DE INGRESOS

AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA

ALCALDE:
D. Enric M. Cuñat Sesé

COMISSION DE GOVERN:
1.er Tinent d'Alcalde D. Juan Gabriel Sepúlveda Muñoz
2.^{ón} D. Rafael Marqués Brisa
3.er D. Manuel Cobacho Osuna

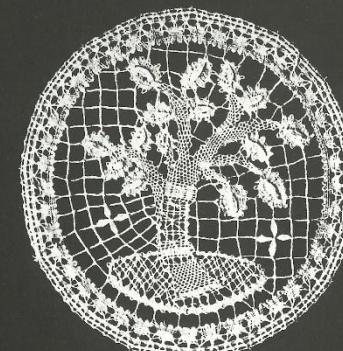
COMISSION D'HISENDA I ESPECIAL DE COMPTES:
D. Adrián Carsí Serra (President)
D. Juan Gabriel Sepúlveda Muñoz
D.ª M.ª Eugenia Ballester Llisó
D. Manuel Miguel Valero Lloris
D. Fernando Brosel Esteban

COMISSION D'URBANISME I OBRES:
D. Rafael Marqués Brisa (President)
D. Manuel Cobacho Osuna
D. José Bosch Borrás
D. Francisco Company Rubio
D. José Vicente Puchades Marqués

COMISSION DE CULTURA, BENESTAR I PARTICIPACIÓ CIUDADANA
D. Rafael Marqués Brisa
D.ª M.ª Eugenia Ballester Llisó
D. Adrián Carsí Serra
D. José Bosch Borrás
D. Fernando Brosel Esteban

COMISSION DE PERSONAL I REGIM INTERIOR
D. Juan Gabriel Sepúlveda Muñoz
D. Manuel Cobacho Osuna
D. Francisco Company Rubio
D. Manuel Miguel Valero Lloris
D. José Vicente Puchades Marqués

L'Ajuntament celebra sessió ordinaria del Plé en quatre ocasions a l'any (Gener, Abril, Juliol i Octubre), tots els veïns estan convidats a acudir.

Fulls Lliteraris

REDESCOBRIR LA PINTURA

Comparteix amb Enric M. Català la mateixa passió per la pintura i, alhora, una vertadera admiració per Hopper, Kandinski, Miró o l'Equip Crònica, entre altres molts artistes. I això ja és un punt d'unió suficientment important com parquè entre nosaltres existessa una relació especial. Tots dos pensem que els camins de la creació mai no han estat tancats, i esperem que mai ho estiguin. I no crec que la nostra apreciació porte de ple a travessar el vertiginós camí que es troba, per exemple, amb tot el coratge de Duchamp i sempre defendem que és art tot allò que hom considera com tal. Segurament estem més a prop d'Ad Reinhardt quan ens apunten que l'única cosa que cal dir sobre l'art és que aquest és art-com-art i com a res més, i «tout le reste est littérature». I, també, que l'art com art no és res més que art, i no ho és allò que no és art.

Admire Enric des que em vaig aproximar a una de les seues reinterpretacions, vaig conèixer l'àlbum de la seua obra i vaig trobar l'artista al seu hàbitat, envoltat de llibres de pintura i volent descobrir als neòfits que la pintura és quelcom més que una simple plasmació. Vaig comprovar, aleshores, que l'obra d'art pot no tenir mai un final i que, encara que l'artista haja donat allò que ell considere l'última pinzellada, aquesta seguirà tenint vida mentre dure el temps i hi haja persones com ell disposades a trobar més respostes.

I Enric les ha trobades. Tant com a artista que investiga i desenvolupa la seua més íntima personalitat com a creador, intenta descobrir les seues pròpies inquietuds i demarcar el propi territori; s'enfronta tal qual a d'altres personalitats i les porta a la pràctica, o dóna

forma a un singular discurs a partir d'altres però sense renunciar a ell mateix, és a dir, reelaborant.

Per això pense que en aquesta darrera senda la pintura d'Enric M. Català no pot ser considerada més pintura. Confirma la possibilitat de veure articulats en un mateix suport un llenguatge propi amb els seus coetanis o els qui han quedat delimitats pel temps; que és possible que la pintura puga ser reajustada a un futur; que és factible la conjugació de múltiples llenguatges i discursos en una mateix llenç; que la tècnica no delimita fronteres i que el fi cobra per si mateix una nova personalitat sobre una tela.

Català domina la tècnica i converteix quasevol obra d'art en quelcom de molt seu tot atorgant-li una nova personalitat. Converteix la interpretació en peça única, nova mal-leable i oberta. La seua pintura acaba amb una frontera i en delimita una de nova.

Aquest que ara es desvetlla és només un dels senders més singulars de la seua obra, una de les seues portes obertes que constaten que els camins de l'art no estan, ni estaran, afortunadament, tancats.

JOSÉ-RICARDO SEGUÍ

M'EN RECORDE

A la manera de l'escriptor Georges Perec. En la tradició de les sobretaules o les reunions a la fresca de la gent d'Alfara.

M'en recordo, quan era menut, de les cavalcades de les festes d'octubre. Hi havia carrosses, carros i cotxes de cavalls.

M'en recordo que, a més de festives, tenien alguna cosa solemne. La gent que hi participava vestia elegant com els padrins d'un bateig.

M'en recordo del que tiraven. Confetti i serpentines de paper, caramels que es trencaven en caure a terra, pilotes d'una pell molt fina amb goma elàstica que ens lligàvem al dit del mig.

M'en recordo, sobre tot, que tiraven, també, programes de cine enrollats amb paper de manila i amb un anell de llana.

M'en recordo de les pilotes de cautxú, amb franges o triangles dels colors del pàrxi. De la pilota que més m'en recordo no és, però, d'una cavalcada. Era gran, de tacte rugós, i em la va regalar Doña Carmen García de Castro quan vaig trobar el gat d'angora que se li havia escapat de la farmàcia.

Recorde que tiraven nines de cartró, vestides amb retalls de retorta, trossos de mocadors d'Herves, mal cosits i engantxats a la cintura d'aquelles ingènues nines amb un clauet de tapisseria, un gafarró. Jo vaig tindre un cavallet de cartró, sobre una plataforma de fusta amb quatre rodes tintades d'anilina que destenyia amb la suor de les mans.

Recorde que tiraven, també, coses de profit, esparts per a escurar, sedalines i cotons d'embastar, botons de camisa i canonets d'agulles.

No, el canonet d'agulles que encara tenim a casa vingué d'una altra cavalgada. El dugueren de les festes d'Alcoi els meus pares. Va ser l'any que el Vaticà va suprimir la festa de Sant Jordi del calendari litúrgic.

M'en recordo del Sant Jordi que hi havia en el diploma que reberem quam acabà la «cruzada de la bondad». No ho puc afirmar amb seguretat, però era un dibuix del Sant Jordi de Donatello, de Florència. En quasevol cas sempre que

l'he vist, l'original o el reproduït als llibres, he pensat en el dibuix del diploma.

M'en recordo de la creu de Sant Jaume que duïem els xiquets i les xiquetes de la «cruzada». Era d'un plastic molt moll i en mossegàvem les puntes. Els agents secrets acavaren per donar punts al que duia la creu sense marques de dents. Donaven punts quan ens veien fer una bona acció.

Recorde l'Eduard amb un vestit de Cavaller de l'orde de Calatrava, el seu vestit de comunió o el del seu germà, quan anàrem a València a l'Hospital de San Juan de Dios. L'Enric també feu la comunió amb un traje de mariscal.

M'en recordo de la Cavalcada de la «Cruzada». Paco Gómez duia el cap envenat, ferit en «el siti de Zaragoza» junt a Agustina de Aragón.

M'en recordo que el meu equip representava «El crit del Palleter». Dúiem saragüells i anàvem amb pals, forques i fusells. Jo duia la bandera de la sublevació contra els francesos. La carrossa representava una elemental barraca i duia una pancarta amb el crit «Amunt Valencians, baix el mant de la nostra Mareta».

M'en recordo que aleshores, al cine de Massarrojos o a l'Iris de Montcada, feien «La Violettera» de Sara Montiel. Però això ho sé perquè una fotografia en què estem a la plaça de l'església es veu en una cartellera que hi havia a la paret del Castell.

M'en recordo que un any vaig anar a la cavalcada de Montcada, allí sí que era un bateig; a la meitat del carrer Major es possà a ploure amb eixes gotaines grosses de setembre. M'en vaig vindre corrent a casa sota la pluja i en arribar a la via parà de ploure. Els núvols continuaven deixant caure l'aigua pel carrer de la «Baixà» però a Alfara ja no hi plovia, els núvols també feien cavalcada.

ENRIC M. CUÑAT

1595-1995 IV CENTENARI DE L'ADQUISICIÓ D'ALFARA PER JOAN DE RIBERA

Després de la conquesta de Jaume I, les terres alfareres caigueren dins del terme municipal de València que comprenia «entre el terme de Murvedre que parteix ab Puçol, e entra el terme de Olocau, e de Chiva, e de Bunyol, e de Turis e entro a Montserrat; e entre ab terme de Algeriza, e de Cullera, e de la riba de la mar sia e dur lo terme per cent milles dins la mar».

Poc a poc el Rei anà donant terres als cavallers, soldats i clergues que l'acompanyaren dotant-los d'un fur. En el cas d'Alfara la propietat territorial passà per les mans dels Consell i Jurats de Daroca, Eximen Perez de Tarazona, Sardomí, Llosà, Guillem de Sant Joan, Pere Calvet i Guillem Jafer, fins arribar en 1388 a Bonifaci Ferrer.

Mentrestant la dualitat real de l'estructura jurídica del regne s'havia anat aclarant. Al principi les referències econòmiques dels nous pobladors havien passat del Fur de Terol al Fur de Saragossa i als Costums de Lleida. Però els repobladors no es conformaren amb aquell primer grau de llibertat o franquesa que representava el fur de Saragossa i n'exigiren un grau major. I així naix el dret Valencian, que té l'origen en l'estatut jurídic de la ciutat de València, continua per el «Costum de la Ciutat de València» (1240) que s'espandix per les villes i llocs del Regne.

L'11 d'abril de 1261, el rei Jaume I jurà els «Furs i Costums de València» disposà que les juraren els seus successors en Corts general, donant-los el caràcter paccionat que serà tradicional del dret valencià.

Per acabar amb els altres furs que encara perduraven es convocaren les Corts de 1329, on el rei Alfons el Benigne creà la «Jurisdicció Alfonsina» que era una concessió limitada de la jurisdicció civil i criminal per aquells «eclesiastics, rics homens, cavallers, personnes generoses, ciutadans i homens de viles que tinguen llocs o alqueries per quinze casats o més de cristians».

Quan el territori d'Alfara cumplí aquestes condicions el seu propietari Bonifaci Ferrer demanà la Jurisdicció Senyorial sobre els vasalls i territori d'Alfara. S'establí el jutjat contradictori entre els veïns d'Alfara que foren oïts i el Síndic de la ciutat de València amb l'aportació d'informació testifical.

Com a conseqüència l'1 d'Agost de 1394 Alfara es constituïa com a Senyorial entre altres raons per les següents: «Atenent que coste per procés, que en lo dit lloc de Alfara son mes de quinze casars, atenent encara que es provat que lo dit lloc de Alfara es limitat de certs termes e fites segons en lo segon Capitol de la ferma de dret per part del honorable en Bonifaci Ferrer proposats, es limitat e contengut, e per con-

seguent al dit Bonifaci axi com a Señor del dit lloc, pot en lo dit lloc e dins los límits exercir jurisdicció otorgada axi per furs nous del Señor rey N'Anfos, com per furs antics.

El Senyor a més de la jurisdicció civil (anomenar oficis de govern, règim enfiteutic etc.), la criminal (anomenar jutges i posar penes exceptuant la mort, la mutilació i l'exili del regne), podia tindre: monopolis o regalies sobre ingenis agrícoles (molins, forn, almàsseres, etc.), sobre serveis públics (tenda, carnisseria, posada, etc.). Així mateix la propietat podia ser absoluta, propietat lliure o franca i propietat comparada on el Senyor tenia el domini directe i l'usufructuar el domini útil.

Bonifaci Ferrer després de varies desgràcies decidió ingressar en la Cartoixa de Portaceli i vingué el Senyor a Bertomeu Cruilles el 17 de març de 1396. La família Cruilles mantingué fins a finals del segle XVI quan vingué a València un jove bisbe anomenat Joan de Ribera.

Des de 1429 fins a 1568 el bisbat de València va ser un dels més abandonats per la desidia i l'absència sistemàtica dels seus pastors. Tan sols en aquesta tasca Alfons de Borja, el futur Caliste III, s'havia ocupat d'ella en 1429 i per pocs mesos. Després, durant setanta anys els seus nebots Rodric i Cesar, i els Borja Llançol; Joan i Pere Lluís, havien acumulat les abundants rendes de la mitra valenciana sense dedicar atenció als assumptes espirituals. Després Alfons d'Aragó no arribà a xafar València i el seu successor, el príncep-bisbe de Lieja, tampoc ocupà el bisbat. Jordi d'Austria, fou millor, però no tingué caràcter reformador i es limità al esencial. Vindrà l'agustí Tomàs de Villanueva 1544-1555 que fou un bisbe ideal i sant que inicià una restauració catòlica. Preocupat pel clericat creà el Col·legi de la Presentació de la Verge per a deu estudiants de condició humil amb vocació de sacerdot (primer seminari del nostre arquebisbat).

Les reformes de Sant Tomàs varen ser continuades per un grup de quatre bisbes (1556-1568) de pontificats tant breus que no tingueren una acció eficaç i duradora.

Amb l'arribada de Joan de Ribera la dedicació als retors fou primordial procurant-los formació precisa i celebrant set sinodes de caràcter eminentment sacerdotal. Les iniciatives no pararen-hi. Per afançar les posicions s'entregà amb tot el talent i possibilitats econòmiques a l'execució d'un projecte: alçar una església i un seminari on la reforma fora persistent. I així surgió el Real Col·legi i Seminari del Corpus Christi.

Els objectius de l'obra apareixen clarament delimitats en l'acta de fundació: «en esta diócesis de Valencia al presente se conoce notable falta de personas eclesiásticas en que dignamente puedan ser provehidas todas las rectorías y beneficios que en ella hay.»

El patrimoni fundacional del Real Col·legi es nutrit principalment de la fortuna personal del fundador, qui s'ocupà en un primer moment de desprendre's de la seu hisenda sevillana i radicar-la a València per obvis motius de proximitat i consegüent accessibilitat. El Patriarca buscant instruments capaços de garantir rendes indefinidament es dirigí al crèdit i a l'accés a la titularitat dels senyorius.

Per a convertir-se en senyor de vasalls, el Patriarca comprà a Cosme Mathias de Cruylles, antic amo, el Senyoriu d'Alfara el 7 de juliol de 1595 segons consta en auto proveit per la Real Audiència de València i ratificat pel Consell d'Aragó. El preu pactat va ser de 10.700 lliures, a pagar en moneda valenciana, i el contracte inclou la figura jurídica de la carta de gràcia, per la qual el venedor podia recuperar el senyoriu, transcurrit fins a sis anys des de la data de la venda, abonant el mateix import que havia rebut per la primera operació. No obstant s'enten perfectament que aquesta possibilitat es purament formal; la causa de l'alienació del senyoriu es sense dubte, l'endeudament de Cosme Mathias i a més a més la carta de gràcia serà promte adquirida pel fundador, el 24 de febrer de 1596 a instància del Síndic d'Alfara i d'altres creditors de Don Cosme pel preu de 500 lliures.

Amb la compra d'Alfara s'adquireix:

1) propietats plenes

Castell i casa de la Senyoria, amb el corresponent hort, l'església d'Alfara, la casa hospital, 157 fanecades de terra horta a Alfara, 23 fanecades de terra de secà a Alfara i 540 fanecades de terra de secà del terme de Moncada.

2) Drets sobre les propietats compartides

«los censos con derecho de loysmo y fadiga que las casas del dicho lugar y las tierras del término de aquel hazen y responden cada año a la señoría del dicho lugar».

3) Drets exclusius (millor dit monopolis): Tenda, almàssera d'oli, rajolar

4) Drets jurisdiccionals

Jurisdicció civil i criminal conforme als furs del Regne.

A més de la relació d'aquests bens hi ha que afegir les inversions efectuades com a adequació del senyoriu. Com no hi havia forn, se'n construí un amb 1.000 lliures de despeses, es recomprà el molí del lloc, alienat per l'anterior propietari, pel preu de 6.963 lliures, s'edificaren tretze cases per valor de 3.500 lliures i s'adquiriren 10 fanecades en el regadiu pel preu de 181 lliures i 60 fanecades de secà per 132 lliures. També es realitzaren obres en les possessions de Moncada per valor de 500 lliures i consistien principalment en la construcció d'un mur contenidor de possibles inundacions i en la plantació de vinyes.

També en 1598 s'establí un censal de 2.750 lliures de capital i pensió de 137 lliures.

En resum la compra del senyoriu suposà 11.200 lliures i les millors sumen 15.026, en total una inversió de 26.226 lliures. És clar que les inversions s'han fet per augmentar la reduïda base rendista dotant al senyoriu de dos monopolis dels que mancava.

Les terres en règim de propietat plena era de 167 fanecades d'horta i 83 de secà, ademés de les 540 en el segle de Moncada. Estes xifres són excepcionals en el conjunt dels senyorius de l'època otorgant cert atisme.

Ens encontrem ante un Senyor preocupat per les seues possessions, cosa no excessivament comú entre l'aristocràcia senyorial valenciana dels segle XVI i XVII.

L'unitat territorial i econòmica del senyoriu d'Alfara quedava trencada per les possessions del senyor de Cruylles en el veí terme, baix la senyoria directa, lògicament, del batle de Moncada, procurador de l'Ordre de Montesa a qui es rendien censos. En el contracte de venda, l'antic senyor d'Alfara les feu figurar com a franques, pel que al demostrar-se la seu subjecció, els procuradors del Patriarca retenen en el seu poder part del preu del senyoriu per a redimir els censos. La reducció es autoritzada per Montesa i costarà al Col·legi 210 lliures. Amb aqüo queda incorporat amb tots els drets al patrimoni d'Alfara.

L'escriptura original de la venda d'Alfara està formada per un roll de pergami compost de trenta pells de moltó unides unes a altres, els quals esteses ocupen vint-i-sis metres i mig de llarg per sisanta centímetres d'ample».

Segons l'escriptura de compra-venda «*lo dit lloc de Alfara, esta posat, situat e institut en lo present regne de Valencia, lo qual afronta de una part ab lo terme del lloc de Montcada y de altra ab lo terme y lloc de Foyos, rambla en migch y de altra ab lo terme del lloc de Binalesa, rambla en migch y de altra ab terme de Benifaraig y de altra ab terme del lloc de Carpesa.*

Alfara «no te portal ni muralla ni esta tanca». Existia el «castell y casa del Señor». En ell havia «un saló» on es reunien «vehíns e habitadors e singulars personnes» que s'encarregaven «de tratar y comunicar coses concernents al servei de sa magestat y bona administració de la justicia y comoditat del dit lloc de Alfara». Hi havia una església que no era l'actual perquè aquesta fou edificada a finals del segle XVII. La carnisseria estava junt al castell. El forn estava a la cura de Diego de Muro. «La tenda, hostal y taverna» no tenia lloc propi.

Els cultius eren els típics de la Mediterrània amb «vinya, garroferes, morenes, olives i terra campa». Hi havien eres i «terra herma». També havien tarongers en l'hort del Castell i en l'hort de la Senyoria.

Les protoindústries eren el molí fariner, l'almassera i el rajolar.

En 1510 es confecciona un cens per a satisfer el donatiu que les Corts de Montcò havia promès a Ferran el Catòlic. El veínat dona 39 veïns sujecció del

dit pago i tenia 51 caps de «bestiar». Segons la Visita Pastoral de 1546 «el feudo d'Alfara» es componia de 40 cases de cristians vells». El manuscrit de Jerónim Muñoz dona 80 cases i el Cens de Caracena de 1609 dona 50 cases.

Com complement els noms dels alfarers que constitueixen l'assemblea eren: *ferrando molto, joan domech, bertomeu gresses, hyeroni bignes, baptiste carbonell, gaspar jaca, jaume capilla, joan garcia, gaspar olletes, domingo navarro, miguel fort, antoni marques, domingo alberola, frances borja, frances solanes, joan domenech maior, frances montagud, lluch carol, joan catalá, garcia curtago, miquel diego, gabriel dura, herioni periz, pere luesma, joan gallart, antoni prats maior, joan sacasa, gabriel madera, frances solanes maior, diego de muro, pere prats, miquel bogorra, frances garrido*.

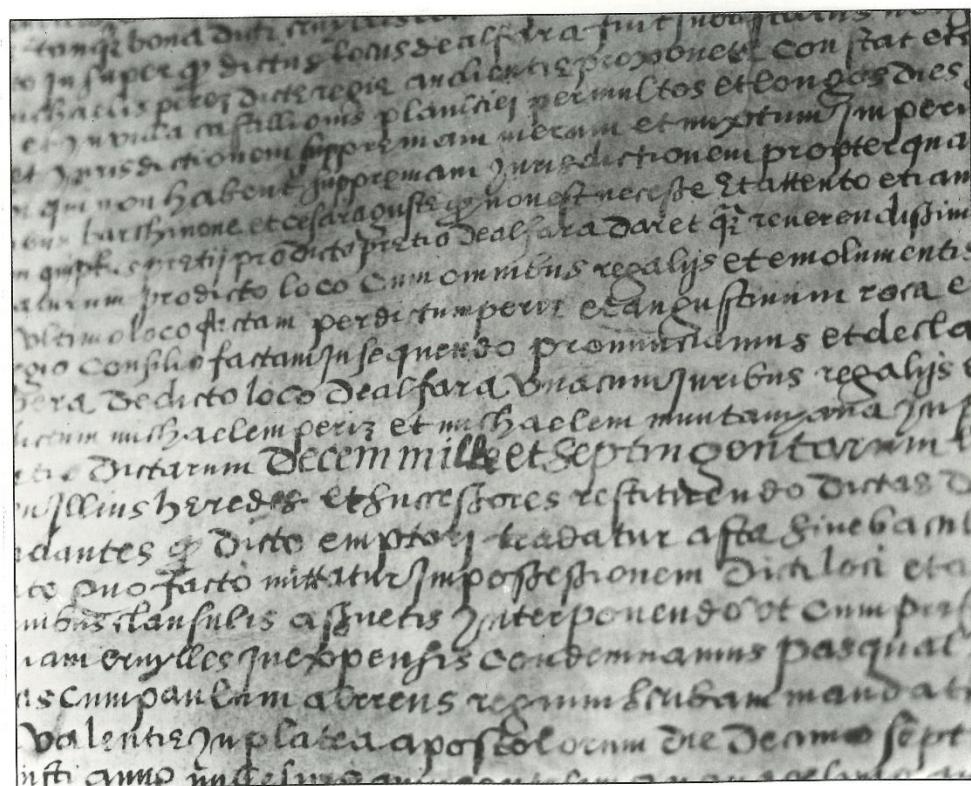
Per evitar rinyes entre els veïns estava dictat «que ninguna persona en lo dit lloc y terme de aquell sia gosat de jugar a daus, naips, ni altres maneres de jochs ni portar armes algunes ni tenir uns ab altres

sota pena de seixanta sous y de estar en la presa a benelicit del Señor».

La presa de possessió de la Senyoria i el jurament de fidelitat es celebrà el 25 de Setembre de 1595.

L'il·lustríssim Senyor en Joan de Ribera Patriarca de Antioquia i arquebisbe de València, en la tercera donació que feu al Real Seminari Col·legi donà el lloc d'Alfara a la seu institució el 14 de Setembre de 1601. Així les rendes dels alfarers contribuirien a mantindre la dita fundació. Des d'aquesta data els rectors del Col·legi foren els, qui exerciren la jurisdicció, essent els autèntics Senyors d'Alfara i per això seguien nomenant els oficis municipals de Jurat en cap, jurats i justicia del lloc. Fins l'abolició dels senyorius Alfara estigué unida al Col·legi del Patriarca i arribà a completar el seu topònim primitiu diguent-se «ALFARA DEL PATRIARCA».

JOSÉ R. MOLINS I CABO
Cronista d'Alfara del Patriarca

UN SONIDO ANTIGUO Y NUEVO

Con más o menos continuidad, desde las páginas de esta publicación se han venido dando a conocer los elementos arquitectónicos o muebles que forman parte de nuestro patrimonio histórico-artístico.

Así se ha publicado artículos, entre otros, sobre la Casa de la Serena, el Castell y su artesonado, el templo parroquial y alguno de los objetos que, además de su uso en el culto y la liturgia, tienen un valor patrimonial.

La presente nota quiere dar noticia de un elemento poco conocido que es, sin embargo, de una gran importancia puesta de relieve en estudios e informes del Dr. Francesc Llop i Bayo y de los investigadores Salvador A. Mollá y Sergi Pastor.

Se trata de una campana que se encontraba sin montar en el campanario de la Iglesia Parroquial de San Bartolomé y que en fecha reciente ha sido puesta en funcionamiento. Es un ejemplar de dimensiones pequeñas (38 centímetros de diámetro y unos 30 kg. de peso), de un característico bronce verde debido a la mayor proporción de cobre de la aleación empleada en la época, (siglo XVI).

Curiosamente la campana no tiene grabada ninguna cruz ni relieve de imagen. Ostenta, en cambio, un escudo mobiliario partido que trae en el primer cuartel tres jarras al tresbolillo y en el segundo una luna invertida. Posiblemente corresponde a D. Jaime Corberà d'Alet (o d'Elet) padre de Doña Margarita Corberà esposa de Miquel Jeroni de Cruilles, V Señor de Alfara. Así lo confirma la inscripción en letra gótica minúscula dice:

«nobili don iacobus corberan delet me fecit any MDXXXVIII» que nos permite identificar, no al fundidor, sino al sufragador

de la realización de la campana y la fecha 1538. Por qué razón el padre de doña Margarita encargó la campana y si ésta fue destinada desde el principio a la antigua Iglesia de Alfara o provenía de otro edificio es algo que, con los datos de que disponemos, no podemos decidir. Sólo podemos adelantar suposiciones.

Todo hace pensar que se trata de una campana de origen no eclesial y so fundamentalmente civil. Posiblemente fue utilizada para dar las horas, pues exteriormente hay trazas de los golpes de martillo del reloj mientras que, en el interior, apenas hay huellas de los golpes del badajo.

Los investigadores citados concluyen sus informes subrayando que la mencionada campana, por su rareza e interés, trasciende el ámbito local y se convierte en una de las más importantes para la época de toda la Comunidad Valenciana.

El Dr. Llop, por su parte, hizo una primera propuesta de restauración (pues el asa exterior estaba aserrada y carecía, por otra parte, de la arandela interior para atar el badajo) a la Consellería de Cultura, Educación y Ciencia y propuso su inclusión en el Inventario de Bienes Culturales de la Comunidad Valenciana.

La iniciativa del Sr. Cura Párroco nos ha permitido disfrutar de la sonoridad alegre y peculiar de la campana más antigua de Alfara del Patriarca. La misma campana que reguló el trabajo y el descanso de nuestros antepasados. Sus duelos y sus alegrías. Una campana que se constituye en monumento, en memorial, de nuestra historia.

F. M. P.

CANTS D'ALEGRIA, D'AMOR I DOLOR

CARME GUANTER I BLAT

En aquesta època de l'any quan veig moviment al poble, quan les dones netejen i pinten les façanes en les hores de sol i, a la caiguda del dia, els clavarissen i les clavarisseries van repartint la cera, m'agrada reflexionar que les festes d'un poble són, des de sempre, des de que els homes i les dones viuen en comunitat, expressió de sentiments col·lectius, en aquest cas, d'alegria. I també m'agrada reflexionar que, malgrat que els sentiments s'instal·len en l'ànima lliurement, podem conrear el nostre esperit per tal de gaudir més de les alegries que la vida ens dona, per tal d'estar més preparats davant els moments de dolor.

La literatura és una font inesgotable d'expressió que ens ajuda en el conreu anomenat i, la lectura, és un bon mitjà d'esplai i al mateix temps de recolliment per a tots nosaltres. Com a mostra vull presentar-vos els poemes d'un autor, DÉCIM MAGN AUSONI, Ilunyà en l'espai (Aquitania. França), molt Iluny en el temps (S. IV d.C.) i, també, en la llengua –el llatí–, però que, com comprovarem, els seus poemes són universals i eterns perquè canten l'alegria, l'amor, el dolor...

Diversos motius m'han dut a treballa aquest autor, d'entre tots m'agrada destacar: les cotes de lirisme que assoleix en l'expressió de sentiments; el tracte delicat, però, just que empra en parlar de les dones i, per últim, i no menys important, contribuir, des del meu xicotet espai, a que la Llengua Llatina, de la qual tant ens hem valgut en la nostra civilització, perdure.

Els tres poemes formen part del llibre «AUSONI. OBRA LÍRICA», de pròxima publicació en LA FOREST D'ARANA, es tracta d'una selecció presentada en versió original i la corresponent traducció.

El primer és un cant fúnebre o epitafi i els altres dos formen part d'un cant més llarg, tot ell dedicat a la celebració d'unes noces, us he triat l'eixida del nuvi i de la núvia.

IN TUMULUM SEDECENNIS MATRONAE
*Omnia quae longo uitae cupiuntur in aeo,
 Ante quater plenum consumpsit Anicia lustrum.
 Infans lactauit, pubes et virgo adolescentia.
 Nupsit, concepit, peperit, iam mater obiuit.
 Quis mortem accuset? quis non accuset in ista?
 Aetatis meritum anus est, aetate puella.*

A LA TOMBA D'UNA DONA DE SETZE ANYS
 Tot allò que al llarg de la vida es desitja,
 abans del quart lustre ho ha exhaurit Anícia.
 Mamà sent nodrissaona, cresqué donzellà i verge,
 prengué marit, concebi, parí, ja mare, morí
 Qui perdonaria la mort? Qui no l'accusaria ara?
 Pels mèrits de la vida és vella, per l'edat xiqueta.

DESCRIPTIO EGREDIENTIS SPONSAE
*Tandem progeditur Veneris iustissima cura,
 iam matura uiro, iam plenis nubilis annis,
 Virginis os habitumque gerens, cui plurimus ignem
 Subiecit rubor et calefacta per ora cucurrit,
 Intentos volvunt oculos, uritque uidentio.
 Illum omnis tectis agrisque effusa iuuentus
 Turbaque miratur matrum, uestigia primi
 Alba pedis, dederatque comam diffundere uentis.
 Fert picturatas auri subtemine uestes,
 Ornatus Arguae Helenae: qualisque uideri
 Caelicolis et quanta solet Venus aurea contra,
 Ad socios soloque alte subnixa resedit.*

DESCRIPCIÓ DE LA NÚVIA IXENT
 Avança, a la fi, la molt justament elegida per Venus, madura ja per a varò, amb l'edat justa, ja núbil, lliuit l'aspecte i el semblant d'una verge a qui l'abundós rubor fa brollar el foc que banxa el rostre exaltat, i en girar els ulls delerosos crema aquells que la miren.

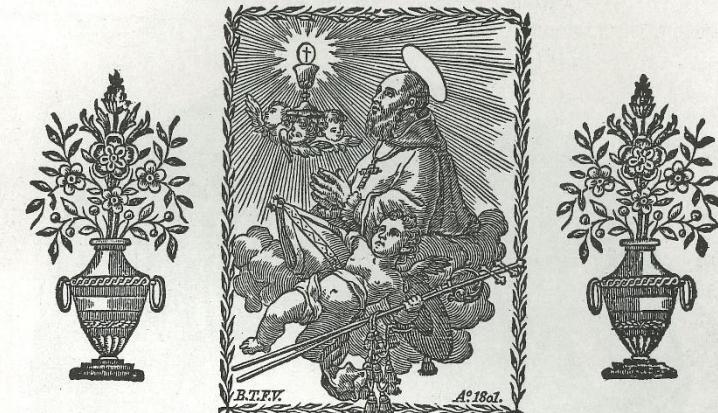
El jovent, escampat pels els camps i els terrats, i un flum de mares l'admiren. Les castes petjades del primer pas i els cabells lliurats al vent ofereix. Porta un vel brodat amb trama d'or, ornament de l'argiva Helena: com imaginen els habitants del cel la daurada Venus, tal és el seu aspecte, i avança radiant devers els sogres per recolzar-se sobre el soli encimat.

DESCRIPTIO EGREDIENTIS SPONSI
*At parte ex alia foribus sese intulit altis
 Ora puer prima signans intonsa iuuenta,
 Pictus acu chlamydem auratam, quam plurima circum
 Purpura maeandri duplice Meliboea cucurrit,
 Et tunicam, molli mater quam neuerat auro:
 Os umerosque deo similis lumenque iuuentae.
 Qualis, ubi oceani perfusus Lucifer unda
 Extulit os sacram caelo: sic ora ferebat,
 Sic oculos cursuque amens ad limina tendit.
 Illum turbat amor figitique in uirgine uultus;
 Oscula libauit dextramque amplexus inhaesit.*

DESCRIPCIÓ DEL NUVI EIXINT
 I, per l'altre costat avança, per un accés elevat, mostrant el seu rostre imberbe d'anys infantils, el jove, lliuit clàmide daurada per agulla, que un doble entredós de porpra melibea, con un meandre, voreja, i una túnica que amb or dolí ha teixit sa mare. Sembla un deu pel rostre i l'espalla i la brillant juvenesa. Així com l'estel de l'alba estenen-se sobre l'ona de l'oceà, llança al cel el seu rostre sagrat, així ell manté l'aspecte, així els ulls, i delerós es dirigeix, ràpid, cap al llindar. L'amor l'ha torbat i clava la mirada en la verge. La besa i, voltant-la amb la ma dreta, l'abraça.

BREVES ELOGIOS AL BEATO JUAN DE RIBERA,

Patriarca de Antioquia, Arzobispo, Virey y Capitan General de Valencia, que se cantan el dia de su fiesta en el Real Colegio de CORPUS CHRISTI.

Serafin en el amor
 á Jesus Sacramentado;
 Virey y Arzobispo amado,
 sednos guia y defensor..

O niño Juan de Ribera,
 que apena dejas las fijas,
 cuando vendes tus alhajas
 por caridad verdadera,
 la cual en ti ha madrugado
 con un matutino albor;
 Virey, &c.

Tu talento tanto vuelta,
 que con carrera brillante
 tus principios de estudiante
 fueron término de Escuela,
 confesándose ilustrado
 por influyo superior;
 Virey, &c.

Joven de virtud y ciencia
 Obispo en Badajoz fuiste,
 de donde despues saliste
 á Arzobispo de Valencia:
 y en ella has desempeñado
 del Vireynato el honor;
 Virey, &c.

No sufriendo tu gran celo
 mas que de Jesus aprisco,
 arrojaste á los Moriscos
 del fiel Valenciano suelo:
 cuyo pueblo se ha limpiado

¶. Ora pro nobis Beate Joannes.

de tales eces de error;
 Virey, &c.

De tu virtud en abono
 se vió que con santo afán
 tratasta á Borja, Bertran,
 Hibernon, Factor y Bono:
 de ellos fuiste ya admirado
 cual astro de resplandor;
 Virey, &c.

Aprovechando momentos
 predicables, confesabas,
 y muy solícito andabas
 á administrar Sacramentos:
 siendo tu celo abrasado
 de conversiones autor;
 Virey, &c.

Fuiste de males remedio,
 archivo de la justicia,
 afrenta de la malicia,
 de la penitencia medio;
 de la inocencia sagrado,
 y de la culpa terror;
 Virey, &c.

Como á Virey poderoso,
 todo el pueblo de Valencia
 suplica con reverencias
 que le ampare anoroso:
 y representa postrado
 ser tu Grey, tu su Pastor;
 Virey, &c.

Serafin en el amor
 á Jesus sacramentado, &c.

¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

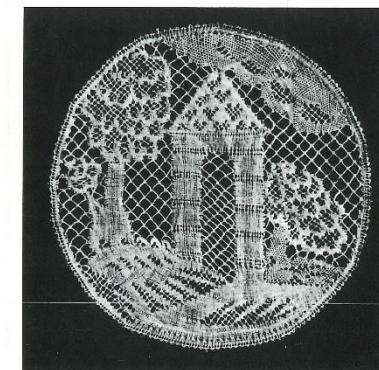
OREMUS.

*D*eus, qui Beatum Joannem Confessorem tuum atque Pontificem pastorali sollicitudine, & Divini Sacramenti Corporis, & Sanguinis tui dilectione admirabilem effecisti, quæsumus, ut ejus intercessione redemptioñis tuae fructus nos jugiter facias esse participes. Qui vivis &c.

CAP DE LLOREJAT
Museu Romà de Sagunt

D'aquest llibret de festes
publicat per l'Ajuntament
D'Alfara del Patriarca,
s'han imprés 1.000 exemplars.
En la seua confecció han intervingut
Ramón Ferrer, Rafael Marqués,
Enric M. Cuñat, Javier Cano
i la memòria de William Morris.
Es va donar fi a la impressió
a l'obrador d'impremta de R. Ferrer Impresores, S. L.,
instalat al carrer de Colom de Montcada,
junt al barranc del Carraixet, el dia 5 d'Agost,
festivitat de la Mare de Déu de les Neus,
de l'any MCMXCV del naixement
de Nostre Senyor Jesucrist.

AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA